

[Krag.]

man i mange smaa Kommuner ikke vil bringe Loven til Anvendelse, for dèr vil man for en væsentlig Del søge at komme de arbejdsløse til Hjælp ved at skaffe dem Arbejde. Jeg tvivler ikke om, at dette vil blive Tilfældet i den kommende Vinter som i de foregaaende, selv om Forholdet utvivlsomt er dette, at Muligheden for at skaffe Arbejde gennem kommunal Indsats er aftagende, naar det vel at mærke skal være Arbejde, der er nyttigt, og som det vil være rimeligt ogsaa af andre Grunde at bringe til Udførelse. Jeg tvivler derfor om, at Arbejdsigangsættelsen vil antage Dimensioner i den kommende Vinter, svarende til dem, vi har glædet os over i de foregaaende Vintre, men det er i alt Fald givet, at akkurat den samme Aarsag har bevirket Lempelser af Udgifterne de foregaaende Aar, ogsaa 1926—27. Denne Aarsag har derfor medvirket til at holde Beløbet for den fortsatte Hjælp nede paa de 10 Millioner, som angives i Opgørelsen fra Direktoratet, og det gaar da ikke an at lade samme Fradragsaarsag virke en Gang til. Det er det, Direktoratet efter min Mening har gjort.

Jeg maa altsaa fastholde, at denne Lovgivning gennemført vil i de kommende 12 Maaneder sandsynliggøre en Udgift gennem Kommunernes Hjælpekasser paa 9 Millioner. Heraf skal nu Arbejdsløshedsfonden dække de $\frac{2}{3}$. Det vil sige, at Fondens Udgifter i de 12 Maaneder vil blive 6 Millioner, og da Fonden i Henhold til Forslag til Lov om Arbejdsløshedsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring skal betale til Oprettelsen af Krisekasser 3,5 Millioner, vil Fonden altsaa inden Forløbet af de 12 Maaneder være lettet for et Beløb af 9,5 Millioner. Fondens Beholdning er saa vidt mig bekendt 8,5 Millioner. Den vil altsaa komme i en Skyld paa 1 Million.

Men, vil man sige, der skal da indbetales Kontingent, og det er jo rigtigt; der skal indbetales et Kontingent af 3 Kr. aarlig pr. ulykkesforsikret Helaarsarbejder, og disses Tal ligger vel omkring 800 000 her i Landet. Men et Fradrag sker der jo af mange forskellige Aarsager, bl. a. er enkelte af disse Arbejdersgrupper helt fritaget for denne 3 Kr.s Ydelse til Arbejdsløshedsfonden, og jeg tror derfor, man vil være paa den sikre Side, hvis man fastslaaer Aarskontingentet indenfor de 12 Maaneder, her er Tale om, til ca. 2 Millioner. Men saa skal Fonden rigtignok ogsaa afholde forskellige Udgifter i samme Periode; den skal efter den gældende Lovgivning yde Støtte til Arbej-

ders Udførelse. I 1926—27 viste det sig, at dette Beløb var ca. 550 000 Kr., og man tør vel regne med, at det i hvert Fald neppe vil blive mindre i den kommende Vinter, maaske lidt mindre som Følge af den mindskede Arbejdsløshed og de øgede Vanskeligheder for Kommunerne ved at faa Arbejder sat i Gang.

Men saa er der en anden Udgiftspost, nemlig til Undervisning, Kursushjælp o. s. v., som i 1926—27 androg 200 000 Kr., men som, saa vidt jeg ved, ligger meget væsentligt højere nu, ganske sikkert paa mere end det dobbelte. Derfor tør man regne med, at der af de 2 Mill. Kr. Kontingent vil blive forbrugt ca. 1 Million til Arbejders Igangsættelse, til Deltagelse i Kursus for arbejdsløse o. s. v., saaledes at den Million, der manglede i, at Arbejdsløshedsfonden kunde dække sine Forpligtelser, hvis den højtærede Minister faar sin Lovgivning gennemført, vil flyde ind gennem Kontingentet i disse 12 Maaneder. Men summa summarum: hvis Ministeren faar sin Villie, er om 12 Maaneder Arbejdsløshedsfonden tømt, saa er der intet i Kassen. Saa har man, til Trods for at vi har en væsentlig Nedgang i Arbejdsløshedstallet, spist hele den Fond op, som man ogsaa i den kommende Tid skulde have at støtte sig til, hvis Kriser indtræder. Vi fra vor Side nærer en saa udtalt Betænkelighed ved at tage Medansvaret for en saadan Politik, at vi alene af den Grund maa modsætte os Lovforslagets Gennemførelse.

Hermed vil vi dog ikke paa nogen Maade have sagt, at overfor Arbejdsløshedsfænomenet skal Kommunerne overlades til deres Skæbne. Paa ingen Maade. Ved Loven af 4. April 1928 blev der rakt Kommunerne en kraftigt hjælpende Haand i Anledning af Udgiftsforøgelsen gennem Hjælpekasserne i Vinterhalvaaret 1927—28; vi forhandler for Tiden i den høje Rigsdag om Muligheden for at støtte Kommunerne i Anledning af det meget store Forbrug, der har været i 1928—29, og hvorledes vi skal stille os overfor Kommunerne, hvad angaar Udgifterne i 1929—30, vil vi til sin Tid kunne tage Stilling til. Vi har ønsket Oplysninger, hvorefter det skulde afgøres, om Støtten til Kommunerne skal ydes gennem Fonden, eller den skal ydes gennem Statskassen. Om vi kommer i Besiddelse af saadanne Oplysninger, tør jeg ikke sige noget afgørende om, men i samme Grad den højtærede Minister vil bestræbe sig for at tilvejebringe et Grundlag for disse Afgørelser, i samme Grad tør man ogsaa vente paa Forhandlingsvillighed fra os til Tilvejebringelse af Støtte til Kommunerne, som i